

OBSAH

Uzdravenie Bar - Timeovo	3
Otázky a odpovede	4
Životy svätých	5
Keď si bola vo mne bodkou	6
Otázky a odpovede	7
Zázrak	8
Streda a piatok	9
Abeceda pravoslávneho kresťana	10
Duchovné rady	11
Detská stránka	13
Významné biblické miesta	18
Pravé priateľstvo	20
Zo života skupín	21

„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili“.
Mt 25,40

Anton Štefan, Ložín	500 Sk
Pravoslávna charita,	
Banská Bystrica	500 Sk
Dr. Anna Kaprálová, Ľubica	200 Sk
Elena Šaková, Prešov	500 Sk
Peter Sopoliga, Kapišová	100 Sk
Bohuznámy	568 Sk

Spasi Vás Hospodi!

ISTINA

*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XIII./2008*

hlavný redaktor: *Anna Dlabáčová*
redaktori: *Mgr. Zuzana Sadilková, Andrea
Gmotričová, Marián Derco, Mgr. Viera
Pasterová, Darina Piterová - Bučková,
Alexander Haluška*

pokladníčka: *Marcela Hviždáková*
technický redaktor: *Marek Kundis*
detská stránka: *Mgr. Mária Balodánská,
Andrea Gmotričová*

jazyková korektúra: *Mgr. Dana Kojnoková*

Vydáva:

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980
fax: (051) 773 40 45,
e-mail: istina@post.sk
IČO: 17075947*

S blahoslovením Jeho Vysokopre-
osvietenosti Jána, arcibiskupa prešovského
a celého Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 144,- Sk.

*Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:*

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8, 080 01, Prešov,
prípadne na účet Istiny:
10073-7716060/4900.*

Cirkevne schválené.

*Redakcia si vyhradzuje právo
upravovať príspevky v súlade
s učením Cirkvi.*

Nevyžiadané rukopisy nevraciamе.

*Vydávanie je povolené Ministerstvom
kultúry SR pod číslom 2354/2000.
ISSN 1335-6739*

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Uzdravenie Bar – Timeovo

Zas žobrat' mám a slepý snívať o tom, čo plameň života v mojom srdci rozohriat' zabudol navždy...

Prečo vlastne žijem?

Ulica je krutým domovom a jej prach, v ktorom sa potácam a plazím pokrýva telo i dušu – večná tma je vernou družkou, ktorá ma stále sprevádza, vedie, nesie, a ja v nej plávam, brodím sa, ja bijem sa s ňou, láskam, žehnám ju i preklínam...

Počujem hluk... Hej bratu, čo sa tam deje? Ide asi niekto vznešený.

Snáď tisíc nôh meria teraz kamene cesty.

Počujem tichý šepot, úctivý – rozumiem dobre?

Isus z Nazaretu...

To je ten prorok divotvorec, ktorý v Kafarnaume dcérenku Jairovu zo zahmlených plání smrti k životu späť zas priviedol.

To dievčatko tak milé, ktoré často úbohému

almužnu dávalo, jedlo, peniažtek a pritom nezdráhala sa mojej tváre dotknúť, pohladit'...

Tu pocítil som vždy: aj keď žobrákom si, predsa nie si vyvrhel' a človekom si stále.

Až raz neprišla a smútok kameňom zas ďalším v srdci mojom upevnil hrádzu bolesti...

Však vtedy ma zas niekto pohladil...

Nepovedal nič, ale ja som tušil, že je to ona, podľa pohladenia tej nežnej rúčky, ktorá rany v duši utešuje... Škoda len, že odísť som musel z Kafarnaumu a nikdy už som nepocítil na líci svojom tú malú dlaň, ktorá oheň žiaľu kropajami rosy súcitu v pokoj a zmierenie mi zmenila.

Ja zamenil som brány miest, však pre údel žobráka sú Kafarnaum a Jericho tak rovnaké.

Môj údel teraz je navyiac nezmenšený jedinou stopou vlahého vánku milosti a lásky...

Vraj vstala z mŕtvych...

On ju oživil...

Ó Pane! Pane! Pomôž, pomôž mi!

Nie, nechajte ma, ja musím volať a stále silnejšie! Ó pomôž! Zmiluj sa!

Áno, ja pôjdem s vami. Vedte ma k nemu, pred Jeho svätú, žehnajúcu ruku!

Tu som... Ó Pane, daj, nech uzrú nešťastné oči...

Ja viem, že tým sa nestanem tetrarchou abilínskym...

Však spoznám neskonalú krásu stvorenia, kvet oblakov, ľudí i lesklú žiaru, ktorá vychádza z Tiberiadského mora, do ktorého zapadá zlatisté slnko veštiace, že Hospodinova dľaň je krásou života štedro roztvorenou ako pre kniežatá, tak aj žobrákov...

Ó Pane, nech vidím... Kde si?

Ach, palicu som odhodil, teraz sa potácam tmou k Tebe. Tvoja ruka sa ma dotýka...

Čo je to so mnou? Ako zbolelo ma to do očí!

Prvýkrát vytryskli mi slzy, ktoré nie sú plodom žiaľu...

Môj Bože! Jehovo! Ja vidím!

Áno, ja vidím ruku, ktorej som sa dotkol, keď spočinula žehnajúc na mojom hriešnom líci...

Tvoju ruku... Bože! Ty si prišiel na svet...

Tak vídal som Ťa v snoch, keď márne túžil som aspoň jedenkrát uzrieť Tvoje dielo...

Ty si môj Boh! Ja pôjdem za Tebou!

A nič mi nezabráni dôjsť trebárs ku krížu...

Veď vidím!

*Zuzana Repková,
prevzaté z Pravoslávneho kalendára 1978, str. 107.*

V jednom vedeckom inštitúte prednášal doktor astronomických vied o vzniku zeme. Kriedou urobil na tabuľu maličkú bodku a povedal: „Toto je súdruhovia zem, ktorá sa objavila pred mnohými miliónmi rokov. Každým tisícročím sa zväčšovala, rástla a vyvíjala sa...“ – na tabuľu nakreslil už veľký kruh. „Na tejto zemi teraz žijeme.“ Štyridsaťpäť minút rozprával o tom, ako sa zem vyvíjala, aké prírodné javy sa na nej odohrávajú – vulkány, podzemné výbuchy, zemetrasenia a nakoniec povedal: „A v Biblii je napísané, že svet bol stvorený Bohom.“ Po skončení prednášky sa spýtal: „Sú otázky?“ Nato sa ozval jeden študent: „Celú hodinu ste nám hovorili o vzniku zeme, o rozličných prírodných javoch a nakoniec ste konštatovali, že to Boh nemohol byť. Chceme sa preto spýtať. Kto urobil bodku na tabuľi?“ „No predsa ja.“, odvetil profesor. „A kto urobil maličkú bodku z ktorej sa neskôr vytvorila zem?“ Profesor očividne znervóznel a zachránil ho iba zvonček oznamujúci koniec hodiny.

Sväté mučenie Ennanfa, Valentína, Pavla

Sväté mučenie Ennanfa, Valentína, Pavla prijali mučenícku smrť od Fermiliana, vtedajšieho správcu palestínskej oblasti. Svätá Ennanfa pochádzala z Gazy a sv. Valentína z okolia mesta Cezarea. Obe boli panny. Najprv bola k Fermilianovi privedená sv. Ennanfa. Po mnohých otázkach a vypočúvaní sa nebojácne priznala, že je kresťanka. Správca ju prikázal nemilosrdne biť. Potom ju priviazali k stĺpu a začali jej trhať telo.

Keď skončili s mučením sv. Ennanfy, priviedli k Fermilianovi sv. Valentínu. Obvinili ju z toho, že neuctieva pohanských bohov. Správca jej prikázal, aby priniesla obeť idolom. Priviedli ju do pohanského chrámu, ktorý stál neďaleko súdnej budovy. Keď svätú priviedli do chrámu, ona namiesto toho, aby priniesla obeť, s odvahou hodila na oltár kameň a k ohňu, čo na ňom horel, sa otočila chrbtom. Vtedy sa správca Fermilian rozčúlil. Prikázal ju bez milosti biť do rebier. Bitkou ju a sv. Ennanfu pripravovali na sťatie mečom.

Ako posledná bola privedená svätá mučenica Pavla. Na správcov rozkaz ju mučili mnohorakými spôsobmi. Ale vďaka Christovej blahodati svoje strasti pretrpela s mužskou odvahou. Nakoniec ju mučiteľ prikázal sťat'. Pred popravou vzniesla k Bohu ďakovné modlitby a uklonila sa kresťanom, ktorí boli prítomní na poprave. Sklonila svoju hlavu pod meč a odovzdala svojho ducha Bohu. Sväté mučenie trpeli za Christa za panovania cisára Maximiliána v roku 308.

Svätý prepodobný Agafon, pápež rímsky

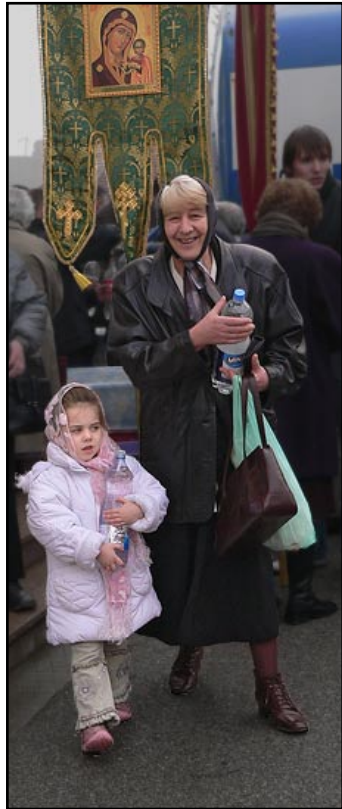
Prepodobný Agafon sa narodil v Taliansku. Mal bohatých rodičov, ktorí verili v Christa a viedli zbožný život. Veľmi milovali svojho syna. Pod ich vedením si privykol čítať užitočné a Bohom inšpirované knihy. Svätý Agafon veľmi dobre poznal Sväté Písmo. Nielen ho poznal, ale sa aj ním riadil v živote. Hneď po smrti rodičov rozdal všetko ich bohatstvo chudobným, sirotám a vdovám. Za jeden deň rozdal všetko. Po tomto čine v jednom z monastierov prijal mníšsky postrih. Tak začal svoj podvih (duchovné úsilie). Celé dni a noci sa statočne namáhal, aby slúžil Bohu a modlil sa za celý svet. Tak horlivo sa podvihal v cnosti, že sa stal dôstojným prijať od Pána dar činenia veľkých zázrakov. Cnostný život prepodobného Agafona nemohol ostať skrytý pred ľuďmi. Neskôr sa stal arcibiskupom mesta Rím. Vedúc k cnosti všetku svoju pastvu a presláviac sa mnohými zázrakmi, ktoré činil v mene životodarnej Trojice, prepodobný biskup odišiel k Pánovi. Prepodobný Agafon, pápež rímsky, bol na biskupskej katedre od roku 679 do roku 682. Pochovaný bol 10. januára.

Pripravil Alexander Haluška

Keď si vo mne bola bodkou

Chcem vám povedať príbeh môjho života. Som obyčajná žena s obyčajným životom. Vyrastala som v rodine, potom som sa vydala a porodila dieťaťko.

Žilo sa nám ťažko, nemali sme svoj byt, a tak sme žili so svokrovcami v malej dvojizbovej chalúpke.

Keď som znovu otehotnela, svokrovci nechceli ani len počuť o ďalšom dieťati. Mňa však v mojom vnútri tá maličká bodka štekli. Chcela som odísť do nemocnice – na potrat. Keď som tam prišla, lekári mi povedali: „Potrebujete zdravotné potvrdenie“. Druhý raz som prišla, no potvrdenie som si zabudla doma. Keď som však prišla do nemocnice po tretíkrát, sama som si povedala: „Vidíš, niečo ťa tu nechce pustiť“. Obliekla som sa a odišla domov. Statočne som vydržala všetky výčitky svokrovcov. Bola som presvedčená, že potrat nie je to správne východisko. Prišiel čas pôrodu, narodilo sa mi dievčatko. Nádherné a veľmi rozkošné. S plačom som sa na ňu pozrela a pomyslela si: „Koho som to vlastne chcela zabiť“!?

Neskôr obaja svokrovci zomreli. Muž zahynul. Staršia dcéra bola veľmi neláskavá a keď vyrástla, odišla z domu.

Zostali sme len ja a moja Svetlanka. Potom som ochorela – diagnóza znela: roztrúsená skleróza. To znamenalo invaliditu – nohy ma už nepočúvali, nemohla som nič robiť.

Moja dcérka ma zohrieva ako slniečko. Stará sa o dom, chodí za lekármi a opatruje ma. Čo by som si bez nej počala?! Boh všetko zariadil.

Aj keby mala žena veľa detí, Boh sa o každé z nich postará. Nikdy neviete, čo pre vás to dieťaťko, ktoré ste chceli zabiť, znamenalo. Veď život sa v 30-ke a 40-ke nekončí a Hospod' vie, čo nás v budúcnosti čaká.

*Irina Kizina. O smertnom greche. Viflejemskij plač.
ruský preklad: Darina Piterová – Bučková, 2. ročník PBF*

Prečo je užitočné modliť sa Isusovu modlitbu?

Človek je stvorený tak, aby sa rozprával s Bohom, aby bol stále s Ním. Bez Boha je človek stratený, stráca sa, rozkladá, nefunguje správne. Tak to je, či tomu veríme alebo nie. A práve Isusova modlitba je ten prostriedok, cez ktorý sme neustále s Bohom. Nehovoríme veľa slov, a predsa sa rozprávame s Bohom, sme s Ním, myslíme na Neho, je nám príjemné a prirodzené byť s Ním. Isusova modlitba je jednoduchá, pekná, a najmä kajúcna. My sme hriešnici. Božia milosť, o ktorú v Isusovej modlitbe prosíme je to, čo potrebujeme najviac, aby sme boli dobrí v Bohu, aby sme boli dobrí k ľuďom, aby sme boli normálni, silní a zdraví (duchovne) ľudia. Neustála a krátka Isusova modlitba je nevyhnutná, ak chceme byť zasvätení Bohu, ak nechceme byť rozpoltení, ak chceme naozaj duchovne žiť v Božej blahodati, naozaj ju pociťovať, naozaj Boha milovať a v Ňom aj ľudí. Snaha o neustálu modlitbu v spojení s pôstom a dobrými skutkami podľa Božích prikázaní je nevyhnutná, ak chceme, aby náš duchovný život nebol iba prelietavaním od zla k dobru a naspäť od dobra k zlu, a takto dookola. Isusova modlitba je nevyhnutná, ak chceme dosiahnuť stav, kedy také veci, ako byť s Bohom, milovať Boha, mať Božiu blahodať a žiť s Bohom, neboli iba túžby, ilúzie alebo reči, ale naozajstná, krásna, blahodatná a blažená skutočnosť.

Isusova modlitba je čo najčastejšie opakovanie slov: „Hospodi, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj mja hrišneho“ pri práci alebo inej činnosti.

jerej Štefan Pružinský

Boh prejavuje svoju Všemohúcnosť rôznymi spôsobmi, napríklad aj cez zázraky. Niekomu sa možno zdá, že svet, v ktorom sa takéto zázraky dejú, nie je ten náš. Boh však počuje modlitby, vidí život a aj naše trápenia na zemi. On Sám najlepšie vie, kedy, kde a ako má zasiahnuť. Hoci nám sa zdá, že práve teraz by to bolo najlepšie.

Jedna zbožná pani sa rozhodla ísť na duchovnú púť do Počajevského monastiera. Tu chcela zložiť pred ikonu Presvätej Bohorodičky svoje starosti a prosby. Chcela poprosiť za svoje deti a za svojho muža katolíka.

Počajev je zázračné miesto, kde blahodať rozvoniava na každom kroku. V cirkevnom obchodíku - lávke - si táto teta kúpila na pamiatku ikonu Presvätej Bohorodičky, nazývanú Donská. Doma si ju chcela zavesiť na stenu.

Prišla domov, vybalila si všetky veci. „Kam môžem zavesiť ikonu?“, pýtala sa svojho muža. Ale jej manžela začali premáhať pokušenia. Žiadne miesto v byte nechcel uvoľniť pre Bohorodičku. Ani v kuchyni, ani v spálni, ani na chodbe. „Ikony patria iba do chrámu“, nahnevane povedal. „Ale ja si ťa nedám...“, rozhodla sa v srdci zbožná žena. „Zavesím si ťa do spálne.“ Ako sa rozhodla, tak aj urobila. Večer si tetuška ľahla a pomaly zaspávala. Zrazu cítila jemné, ale celkom zreteľné pohladenie po ramene. Bolo také nežné a hrejivé, že žiadny človek by tak nedokázal pohladieť. Udivene sa pozrela na svojho muža, či to nebol náhodou on, ale ten spokojne odľukoval a v spálni nikto iný nebol. Pri najbližšej ceste do chrámu sa ponáhľala podeliť o svoju radosť z neobyčajného zážitku s veriacimi a otcom duchovným.

pripravila Anna Dlabáčová

Ten, kto skutočne verí v Boha, žije ako anjel na zemi: zachováva pôst, zdržanlivosť, celonočné bdenie, spieva bohoslužobné piesne, modlí sa, nikdy neodsudzuje, z hĺbky duše odpúšťa svojim nepriateľom a miluje ich.

Ak sa chceš naučiť modlitbe, najprv zanechaj mnohovravnosť a zo svojho života vytni každé zbytočné rozptýlenie.

Streda a piatok

Cirkev stanovuje obdobia a dni v roku, kedy je potrebné postiť sa. Nám, pravoslávny m kresťanom, určuje dva dni v týždni, kedy sa postíme. Je to streda a piatok.

Žiadna ľudská námaha, a ani pôst v stredy a piatok, nie je Bohom zabudnutá a aj počas nášho pozemského života je za ňu človek odmenený. Hovorí o tom i nasledujúci príbeh:

Istá žena sa od útleho detstva počas pôstov prísne zdržiavala jedla a v stredy a piatky vôbec nič nejedla, dokonca nepila ani vodu. Keď zostarla a manžel jej zomrel, rozhodla sa predať svoju kravu na trhu. Na spätočnej ceste sa neskoro v noci zastavila v jednej dedinke, kde chcela prenocovať. Domáci sa vyzvedali, chceli vedieť odkiaľ ide, za koľko predala svoju kravu. Pri pomyslení na peniaze v nich skrsla zlá myšlienka, aby starenku zabili a peniaze si ponechali. Bola už polnoc. Keď boli pripravení na to najhoršie, zrazu ktosi zaklopal na okno.

Domáci sa pýta: „Kto je tam?“

Vidí, že vonku stoja dvaja mladíci: „Otvorte nám dvere a pustite našu matku!“, dožadovali sa.

„Vaša matka tu nie je!“

„Pustte ju“, opakovali prísne. „Mama, vyjdí von, nechceme, aby ti urobili niečo zlé.“

Chťiac-nechťiac, domáci museli starenku pustiť. Mladíci sa jej ujali a odprevadili až priamo k jej domu. Keď sa lúčili, povedali jej: „Vedz, že ťa v tom dome chceli zabiť a ukradnúť ti tvoje peniaze!“ Rozlúčili sa s ňou pekným pozdravom: „Zostávaj s Bohom...“

Starenka nechápala, čo sa stalo. Padla na kolená a prosila: „Povedzte mi, moji chlapeci, ako sa voláte? Budem sa za vás modliť“. Modlitbou sa mladíkom chcela odvdáčiť za záchranu. Prvý povedal: „Ja sa volám Piatok“ a druhý dodal: „Ja sa volám Streda.“

Takto Boh poslal dvoch anjelov, aby zachránili túto ženu, ktorá sa postila aj v stredy, aj v piatok.

Iný príbeh nám hovorí o tom, ako sa môžeme zachrániť, keď budeme v tieto dni postiť:

Raz jeden svätý videl, ako ktosi niesol mŕtveho k hrobu. Pred i za mŕtvym šli dvaja pekní anjeli. Vtedy sa ich svätý otec opýtal: „Kto ste?“ Anjeli odpovedali: „Mňa volajú Streda a mňa Piatok. Prišli sme tu z rozkazu Hospodina, aby sme pomohli tejto duši, ktorá počas celého života postila v stredy a piatky.“ Podľa toho sa riadili aj mnohí svätí, ktorí v tieto dni nič nejedli, aby im Streda a Piatok pomohli v hodine smrti.

Z nášho pôstu sa teší aj náš dobrotivý Boh a popri tom nám za to pomáha. No postiť sa máme hlavne s láskou, nádejou a vierou. A ako hovorí svätý Efrém Sýrsky: „Veľká je odmena za zdržanlivosť a jej veľkosť nie je ohraničená.“

Pripravila: Andrea Gmotričová

O povinnostiach kresťana

Voláme sa kresťanmi preto, lebo veríme v Hospodina Isusa Christa, poslúchame Jeho Cirkev a plníme Zákon Evanjelia. Pravoslávny kresťan sa nazýva preto, lebo veríme pravo, čiže správne oslavujeme Boha. To znamená tak, ako je napísané vo Božom Slove (v Biblii) a tak, ako nás naučili svätí otcovia na všeobecných snemoch. Z tohto vyplýva, že sme povinní poznať Zákon Boží a svoju vieru a máme byť vždy pripravení vydať svedectvo každému, kto by potreboval s trpezlivosťou a pokorou (1Pet 3,15).

Po druhé musíme naplňať Zákon Boží, sväté prikázania a takýmto spôsobom žiť tak, ako je hodné povolania v ktorom ste boli prizvaní (Efez 4,1). Náš kresťanský titul je v pravde veľký a nebeský. Po tom, čo bol umytý drahocennou Krvou Isusa Christa, sme dlžní byť chrámom Ducha Svätého (1Kor 6,19), deťmi Otca nebeského, dedičmi Božími a spoludedičmi Christovými (Rím 8,17). Práve preto svätí apoštoli volajú kresťanov – „rodom vyvoleným, kráľovským kňazstvom, a svätým národom“ (1Pet 2,9).

Bohužiaľ, mnohí nevedia alebo si neuvedomujú výšku a veľkosť svojho kresťanského stavu, nepoznajú svoje povinnosti, neplnia ich a žijú ako pohania v nečestnosti. Jedni takto postupujú, konajú

vo svojej duchovnej temnote, druhí v lenivosti a tretí v pýche. Za všetkých sa modlí svätá Cirkev ústami apoštola Pavla: žite tak, ako je hodné povolania, ktorým ste boli povolaní (Efez 4,1), inak budete nie deťmi Božími, ale deťmi diabla, plniacimi jeho žiadostivosť (Jn 8, 49) – deťmi tmy, ktoré v sebe znova križujú Syna Božieho, rúhajú sa Mu, popierajú Ho, šliapu (Žid 6 a 10) a ktorí, keď sa nepokajajú, budú prekliati Hospodinom Bohom a pôjdu ako nasledovníci diabla spolu s ním do večného ohňa (Mt 25,49).

Je hrozné upadnúť do rúk Boha živého (Žid 10, 31). Preto by sme mali usilovne študovať Zákon Boží, plniť si svoje povinnosti voči Hospodinovi so strachom a radosť sa Mu s chvením „trepotom“.

Preložené z knihy: Od svätého kúpeľa do hrobu. Krátky poriadok života pravoslávneho kresťana. Moskva, 2007. Pripravil Marián Derco.

O pokání

Starec raz povedal takýto príklad: Sedel démon v podobe človeka a poklepkával nohami. Jeden svätý to videl svojimi duchovnými očami a opýtal sa ho: Prečo nič nerobíš? Démon odpovedal: „Mne nič neostáva robiť, len takto nohami poklepkávať. Všetci ľudia robia lepšie ako ja“.

O sile pokánia rozpovedal nasledujúce: „Istý človek stále hrešil a kajal sa, robil takto celý život. Nakoniec sa pokajal a zomrel. Zlý duch prišiel po jeho dušu a hovorí: „On je môj.“ Boh však hovorí: „Nie, on sa kajal. Ale hoci sa kajal, opäť hrešil,“ pokračoval diabol. Vtedy mu Boh povedal: „Ak ty si ho stále prijímal k sebe po tom, ako sa mne vyznával, tak ako ho ja nemám prijať po tom, keď zhrešil a opäť sa ku mne obracal s pokáním? Zabúdaš, že ty si zlý a ja som dobrý“.

„Stáva sa,“ hovoril starec, „že hoci sa nám naše hriechy cez pokánie odpúšťajú, svedomie nás neprestáva napomínať.“ Starec Makárij pre porovnanie ukazoval svoj prst, ktorý bol kedysi dávno porezaný. Bolesť dávno pominula, ale jazva ostala. Presne tak aj po odpustení hriechov ostávajú jazvy, t.j. výčitky svedomia.

Hoci Boh odpúšťa kajúcnikom hriechy, každý hriech potrebuje očisťujúci trest. Napríklad, zbojníkovi na kríži sám Spasiteľ povedal: „Dnes so mnou budeš v raji.“ Medzitým však, po týchto slovách, mu polámali hnáty. Aké to muselo byť utrpenie visieť na rukách, s polámanými nohami ešte tri hodiny? Znamená to, že pre neho bolo nutné očisťujúce utrpenie. Pre hriešnikov, ktorí umierajú bezprostredne po pokání, očistením sú modlitby Cirkvi a tých, ktorí sa za nich modlia; ale tí, ktorí sú ešte živí, sami sa musia očisťovať nápravou života a milodarmi, ktoré očisťujú hriechy.

O pokore

„Aby mohol žiť niekto v monastieri, je potrebný nie voz, ale celá kolóna vozov trpezlivosti. A aby si sa mohla stať mníškou, je potrebné byť viac než železnou, viac než zlatou“. Starec to vysvetľoval takto: „Byť železnou znamená mať veľkú trpezlivosť, ale byť zlatou znamená mať veľkú pokoru“.

Myslenie na zlosť, závišť, nenávisť a podobné vášne sa ukrýva vo vnútri. Rodia sa a rastú vo vnútri. Rodia sa a rastú z vnútorného koreňa lásky k sebe. Vetvy môžeš orezávať, ale pokiaľ bude koreň svieži a nebudú použité prostriedky na jeho vyťatie, všetka námaha bude zbytočná. Lebo práve cez tento koreň preniká škodlivá vlaha a rastú z neho ďalšie vonkajšie výhonky.

Sekerou na zničenie koreňa lásky k sebe je viera, pokora, poslušnosť a odseknutie svojich žiadostí.

Starec raz povedal: „Boh svojou milosťou navštevuje len pokorných“. Potom sa na krátko odmlčal a dodal: „Buďte pripravení, pretože neviete ani deň, ani hodinu...“ Po niekoľkých minútach oznámili starcovi smrť jedného poslušníka v skýte /Alexeja Kronštadského/.

O tom, že bez pokory nie je možné dosiahnuť spásu, starec povedal tento príklad: „Jedna žena videla v sne Isusa Christa a pred Ním množstvo národa. Na Jeho zavolanie prišla k Nemu najprv mladá dievčina, potom muž a nakoniec ostatní ľudia. Žena si pomyslela, že ju Christos zavolá za jej dobrotu i za všetky cnosti. Aké bolo jej prekvapenie, keď videla, že Spasiteľ už prestal volať! Rozhodla sa sama pripomenúť Christovi, ale On sa od nej úplne odvrátil. Vtedy padla na zem a začala pokorne vyznávať, že je najhoršia zo všetkých a je nedôstojná byť v nebeskom Kráľovstve. Starec k tomu dodal: „Takíto sa hodia, takí sú nám potrební“.

Pamätaj na to, čo je povedané v žalme: „Všetky cesty Hospodinove sú milosť a pravda.“ To znamená, že bližnému je potrebné preukazovať milosť, ale od samých seba vyžadovať každú pravdu, vyplnenie Božích prikázaní. Ak niekto k tebe cíti závišť a nenávisť, alebo ak počuješ na seba rôzne ohovárania, sám si hovor: „Som nedôstojný ich lásky“.

pripravil Zdenko Varga

Milé deti! V tomto čísle Istiny máme pre Vás pripravené posledné – desiate Božie prikázanie, ktoré znie takto:

„Nepožiadáš manželku ani nič, čokoľvek je blížneho tvojho.“ (Nepožiadáš dom svojho blížneho! Nepožiadáš ženu svojho blížneho, ani jeho sluhu, ani jeho slúžku, ani jeho vola, ani osla, ani nič, čo patrí tvojmu blížnemu.)

Milé deti, každé Božie prikázanie je dobrým a spoľahlivým liekom od nášho nebeského Lekára – Hospoda Boha. Keď

ochorie naše telo, obrátíme sa na lekára, odborníka, aby nám predpísal lieky. To robí každý, kto sa bojí a stará o svoje telesné zdravie. Ale čo máme robiť vtedy, keď nám ochorie duša kvôli zlej túžbe? Na koho sa máme vtedy obrátiť s nádejou o pomoc? Ako dobrí kresťania, mali by sme poznať lieky Božích zákonov. Najprv by sme sa mali obrátiť na nášho nebeského Lekára a poprosiť Ho, aby nám zoslal svoju potrebnú liečivú milosť, ktorá by nám účinne pomohla pri dodržiavaní zákona: nepožiadáš manželku ani nič, čo je blížneho tvojho.

Človek, ktorý takto hreší, nedokáže sa už čistým pohľadom pozrieť na to, čo nadobudol jeho blížny. O zlej túžbe sa píše v našom pravoslávnom katechizme:

„Boh zakazuje zlé reči a skutky, ale i žiadosti a myšlienky, lebo i žiadosti a myšlienky, ak sú hriechne, poškvŕňujú dušu. Okrem toho, zo zlých žiadostí a myšlienok sa rodia zlé reči a skutky. Keby nebolo zlých myšlienok a žiadostí, nebolo by ani zlých rečí a skutkov.“

Hriechna žiadostivosť sa rodí najprv v našom srdci, a keď ju hneď nevyženieme a nepotlačíme, presťahuje sa nám časom i do myšlienok, čo majú za následok zlé reči, spolu so skutkami, ktorými urážame nášho najvyššieho Zákonodarcu.

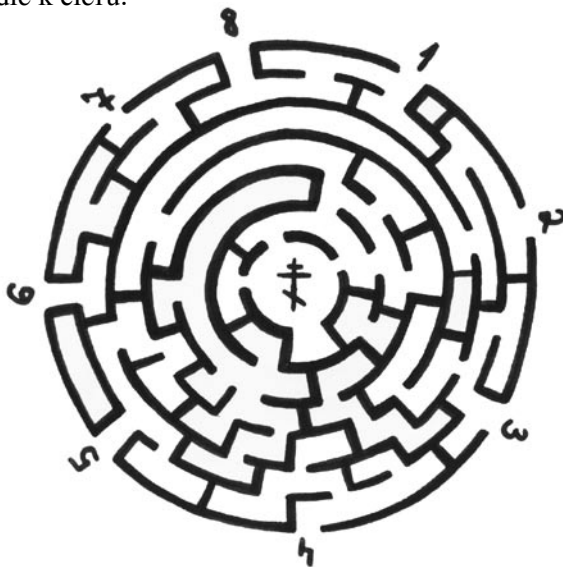
Človek, ktorý nevládze, či nechce udusiť v sebe hriechnu vášeň, dostáva sa do stavu dopustenia sa krádeže na svojom blížnom. Veriaci, ktorí zanedbávajú svoju dušu a neplnia si svoje každodenné kresťanské povinnosti, veľmi ľahko prepadnú hriechnej žiadosti, ktorá ich duševne usmrcuje. Ako had otrávil orla, tak aj žiadostivosť a hriechy vôbec nedovoľujú, aby sa naše duše povzniesli k svoju Stvoriteľovi.

Desiate Božie prikázanie nám hovorí o tom, že neslobodno požiadať manželku svojho blížneho.

Už v Starom zákone sa môžeme dočítať: „Keby bol niekto nájdený, že leží so ženou, vydatou z muža, vtedy zomrú obidvaja, i muž, ktorý ležal so ženou, i žena...“ (Deut. 22,22).

Mnohí ľudia doplatili na tento prísny zákon života. Každý kresťan vie, že svätú Tajinu manželstva ustanovil sám Hospod' Boh. Nie je to teda žiadny ľudský výmysel. Nič nás neoprávňuje k tomu, aby sme porušovali Jeho zákon. Svätú Tajinu manželstva môže zrušiť jedine smrť, ale nikdy ju nemá právo zrušiť neverné srdce jedného z manželov, ako to čítame v Písme Svätom: „Aj vydatú ženu zákon viaže k mužovi, dokiaľ je tento živý, a len ak muž zomrie, je slobodná od zákona, ktorý ju viaže k mužovi. A tak teda, ak sa oddáva inému mužovi dokiaľ žije jej muž, bude nazvaná cudzoložnicou. Ale ak jej muž zomrie, je slobodná od zákona a nie je cudzoložnicou, ak sa vydá za iného“ (Rim 7, 2-3). To sa, pravda, vzťahuje podobne aj na muža.

1. Pomôžte nám nájsť správnu cestu ku krížiku. Napíšte nám správne číslo riešenia, ktoré vedie k cieľu.

1. Z náhrdelníka skúste poskladať tri slová, ktoré sú pre kresťana veľmi dôležité. Stačí postupovať po rovnakých koráľkach.

Na vyriešené úlohy sa tešíme na adrese: Istina, Bayerova 8, 080 01 Prešov. Výhercov pekných cien, ktorí nám poslali správne odpovede, uverejníme v aprílovom čísle Istiny.

Odpovede z decembrovho čísla sú: 1. a) doplnenie z hviezdíčkovej úlohy je: Рождество Христово, 1. b) Na otázku, v akom jazyku nám svätí bratia Cyril a Metod priniesli blahú zvesť, Sväté Evanjelium, je odpoveď staroslovienčina, dnes je to cirkevnoslovanský jazyk.

2. Riešenie z osemsmernovky je: Hospodi, pomiluj mja.

Pekné ceny za správne riešenie získavajú: Čibirka Matúš z Medzilaboriec a Šoltisová Mária z Gerlachova.

V nasledujúcich riadkoch vám priblížime desať Božích prikázaní jednou básničkou, ktorá nám hovorí o najväčšom zle, ktorým je hriech a pred ktorým je potrebné chrániť sa správnym životom a plnením Božích prikázaní.

Túto báseň napísal náš národný buditeľ Alexander Duchnovič (preto ju ponechávame aj v národnom jazyku), a ponúkame vám ju aj ako malú inšpiráciu pred prípravou na prednes duchovnej poézie a prózy v Medzilaborciach.

Hriech

*Najbolše zlo zavist'
jest'; bo ona ne vist'.*

*Počítati polezno,
i dumati ľubezno,
zavistju diavolevu
smert' vnide vo mir.*

*Tretje jest' skupost';
to najbolša hlupost'.*

*Daremno izbyvati
ubohomu ne dati,
i hlupoju skupostiju
smert' vnide vo mir.*

*Druhoje zlo hordost'
vozvyšenna bodrost'.*

*To jest': sebe slaviti;
i druhoho nizity;
hordostju Jevinoju
smert' vnide vo mir.*

*Simi porokami
hlavnymi hrichami
pychoju, zavistju,
pustoju skupostiju
obiščanna, no ne znanna,
smert' vnide vo mir.*

*Varujsja skuposti,
zavisti, hordosti,
budi ščedryj, smirenyj,
budi ľubij, prijemnyj,
i bližňaho vse počítaj,
smerti ne bojsja.*

Cárovná Nesmejanka

Bol raz jeden cár a ten mal jediná dcéru. Bola veľmi krásna, bývala vo veľkolepých komnatách, mala všetko, čo si zažiadala, a predsa sa jej na tvári nikdy nezjavil úsmev. Preto ju tak aj volali – cárovná Nesmejanka.

Cár otec bol z toho veľmi smutný, veľmi ho trápilo, že sa jeho dcéra nikdy nezasmeje. Raz kázal pootvárať dvere cárskych komnát dokorán. „Nech vojde, kto len chce, každý bude vítaným hosťom,“ povedal. „Možno niekto z nich rozveselí moju dcéru. Komu by sa to podarilo, tomu ju dám za ženu.“

Len čo to cár vyslovil, hneď stáli pred bránami kráľovstva cároviči, kniežatá, dvorania, plukovníci aj obyčajní mládenci. Začali sa hostiny, tiekla medovina – všetko navôkol sa radovalo, bavilo, smialo, hodovalo, iba cárovná sa ani len neusmiala.

Kdesi na druhom konci cárstva žil mládenec, statočný šuhaj. Pásol gazdovi dobytok. A keď sa vrátil z paše, hneď sa chytil ďalšej roboty či už na dvore, či v maštali. Bol veľmi usilovný. Gazda bol spravodlivý človek, neukráti ho pri vyplácaní. Na konci roka položil na stôl plný mešec peňazí a vraví: „Vezmi si, koľko si zaslúžiš.“ A vyšiel z izby. Mládenec pristúpil k stolu a myslí si: „Či ja viem, koľko som si zaslúžil?“ A vzal si jeden peniaz. Stisol ho v hrsti a vyšiel von, napiť sa vody pri studni. Len čo sa naklonil nad studňu, peniaz sa mu z ruky vyšmykol a čľupol do vody.

Niektorý iný by možno zaplakal, zabedákal, alebo by sa zaľal a prestal by pracovať. No náš mládenec nie.

„Osud to tak chcel, asi som sa málo usiloval,“ pomyslel si. A začal pracovať ešte viac. Minul sa aj druhý rok a gazda chcel znova vyplatiť svojho sluhu. Položil mešec na stôl a vraví: „Vezmi si, koľko chceš, zaslúžiš si.“ A vyšiel z izby.

Zamyslel sa mládenec a znova si vzal iba jeden peniaz, stisol ho v hrsti a opäť vyšiel von k studni napiť sa vody. Ako sa naklonil nad vodu, peniaz sa mu z ruky vyšmykol a potopil sa. Šuhaj nesmútil, ešte usilovnejšie sa pustil do svojej práce... Bolo to vidieť aj na výsledkoch jeho usilovnosti. Niektorým ľuďom na poli úroda uschýna, a gazdovo pole až tak prekvitá. Iným ľuďom

kravy ledva nohami zapletajú, a gazdove sa až tak nesú po ceste. Iným ľuďom sa zas kone len tak vlečú, a gazdove ledva na uzde niekto udrží. Gazda dobre vie, komu za to všetko vďačí. Na konci tretieho roka nasypal na stôl kopy peňazí a vraví: „Vezmi si, šuhaj, koľko ti duša žiada. Zaslúžiš si za svoju prácu.“ A vyšiel z izby.

Mládenec si zasa vzal iba jeden peniaz a pobral sa ku studni, aby sa napil vody. Aj sa napil a peniaz mu tentoraz ostal v ruke, ba vyplávali navrch aj tie dva predošlé. Mládenec si ich vzal celý naradovaný, že je tak štedro odmenený za dobrú prácu.

Povedal si: „Prišiel môj čas, aby som sa pobral aj do sveta, rozhliadnem sa vôkol a spoznám i nových ľudí...“

Ide si on šírym poľom, a tu oproti nemu myška – hryzka. „Mládenček – šuhajček, daj mi peniažtek, budem ti na dobrej pomoci.“ Dlho nerozmýšľal a dal myške peniaz.

Ide hlbokou horou, a tu lezie oproti nemu chrobáčik – sváčík. Aj ten ho prosí o peniaz: „Mládenček – šuhajček, daj mi peniažtek, budem ti na dobrej pomoci.“ Mládenec dal peniaz aj chrobákovi.

Brodí sa šuhaj cez rieku, a tu oproti nemu – sumec s dlhými fúzmi: „Mládenček – šuhajček, daj mi peniažtek, budem ti na dobrej pomoci.“ Neodmietol ani sumca, dal mu aj svoj posledný peniaz.

Prišiel mládenec do mesta – och, čo je tu ľudí, a všetci sa niekam hrnú. Pozrie rovno, a tu pred ním sa skvie cársky palác, striebrom a zlatom vyzdobený, a pri okne stojí cárovná Nesmejanka a hľadá rovno naňho. „Kde sa len podieť?“ – zahanbil sa šuhaj. V pomykove sa potkol o vlastnú nohu a spadol do blata na ceste. Pokúša sa vstať, no nedarí sa mu.

Tu zrazu k nemu pribehol sumec s dlhými fúzami, za ním chrobáčik – sváčík a za nimi myška – hryzka. Dvíhajú mládenca, utešujú ho. Myška mu kabát oprašuje, chrobák topánky utiera, sumec mu zas dlhými fúzmi muchy odháňa.

Cárovná Nesmejanka pozerá na ten cirkus a odrazu sa hlasno rozosmeje.

„Kto, kto rozveselil moju dcéru?“ pýta sa cár.

„Ja! Ja! Ja!“ ozýva sa zo všetkých strán.

„Nie,“ vraví cárovná. „Tamten človek ma rozosmial.“ A ukázala na mládenca, ktorého hneď uviedli do paláca a cár videl, že je to veru švárny šuhaj. I dodržal svoje cárske slovo a dal mu za ženu cárovnú Nesmejanku.

Tak bol šuhaj bohato odmenený za svoju usilovnú prácu, štedrosť a statočnosť.

Významné biblické mestá

Vo februárovom čísle Istiny vám, milí čitatelia, predstavíme ďalšie biblické mesto - NAZARET (v atlasoch, či mapách aj inde sa môžete stretnúť aj s názvom Nazareth pozn.). Zaoberajte sa spomeniete na tie verše zo Svätého Evanjelia, v ktorých sa hovorí o tom, ako sa Jozef s Máriou, matkou Isusovou, a s maličkým Isusom usadili v meste Nazaret (Mt 2, 23). Stalo sa to potom, ako bol Jozef v Egypte vo sne napomenutý anjelom, aby sa vrátil do zeme Izraela, pretože zomreli tí, ktorí chceli Dieťaťu vziať život. Keď sa Jozef dozvedel, že v Judsku kraľuje namiesto Herodesa Archelaos, jeho syn, na Boží pokyn odišiel spolu s Máriou aj s Isusom do galilejského mestečka Nazaretu, aby sa tak naplnilo slovo prorokov, že sa bude volať Nazaretský (Mt 2, 19-23) (Pružinský, 2000, s. 57-58). V tomto meste Isus rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť spočívala na ňom (Lk 2, 40) (Pružinský, 2002, s. 101). Zvláštnosťou ostáva fakt, že aj napriek náznaku indícií, že už za Isusovho života to bolo dávno obývané mesto, zachovalo sa na neho spred novozákonného obdobia len málo písomných odkazov (Farringtonová, 2006, s. 76). V Starom zákone, ani v Talmude, či u Jozefa Flávia (pozn.), alebo v Apokryfoch sa s týmto mestom nestretávame (Douglas, 1996, s. 654). Mesto Nazaret leží v Galilejskej pahorkatine,

z ktorej je možné vidieť na východe horu Tábor, na západe horu Karmel, na severe masív Hermonu a na juhu Jizreelskú rovinu (Pacomio, Vanetti, 1992, s. 52). Nachádza sa na území pokolenia Zabulúna, na horskom svahu vo výške 350 metrov nad úrovňou mora, a má veľmi peknú panorámu (Pružinský, 2002, s. 101). Za Isusových čias to bola malá osada, zaznávaná obyvateľmi iných oblastí. Svedčia o tom aj slová Natanaela: „Či z Nazareta môže byť niečo dobrého?“ (Jn 1, 46) (Pružinský, 2000, s. 59). Žilo tu v tých časoch veľa obyvateľov neizraelského pôvodu. Jeruzalemskí Židia pohrdali Galileou aj Nazaretom. A o pochádzaní Mesiáša z Nazareta nikto nechcel počuť (Pružinský, 2002, s. 58).

Významnosť tohto mesta spočíva nielen v tom, že v ňom Isus Christos rástol, prežil obdobie detstva, dospievania a niekoľko rokov svojho života. Spája sa aj s udalosťou, ktorá predchádzala samotné Isusovo narodenie, pretože práve do tohto

galilejského mesta Nazareta poslal Boh anjela Gabriela k Panne, ktorá sa volala Mária, aby jej zvestoval narodenie Isusa Christa (Lk 1, 26-38). Cisár Konštantín Veľký dal postaviť nad jaskyňou zvestovania baziliku, ktorú zboril egyptský kráľ Bibar (Pružinský, 2005, s. 51). Súčasná bazilika je postavená rímskokatolíckou cirkvou (Farringtonová, 2006, s. 76). Je to už v poradí piaty chrám na rovnakom mieste a v interiéri uchováva zvyšky predchádzajúcich chrámov. Na prízemí v zníženom podlaží sa nachádza zvyšok byzantského chrámu (pravdepodobne z toho prvého pozn.) okolo Jaskyne Zvestovania, vnímanej ako miesto Máriinho domu. Na obidvoch stranách lode v hornom podlaží sú vyobrazenia Bohorodičky z rôznych štátov, dokonca aj z bývalého Československa je tu mozaika (http://zeme.sopka.cz/zeme_kapitola.php?idZeme=115&klic=11443).

Aj napriek tomu, že v minulosti bolo toto mesto opovrhované (Jn 1, 46), dnes „je významným pútnickým miestom pre kresťanov“ (tamže), kde sa môžu nielen na chvíľu myšlienkami preniesť do doby, kedy tu žil Isus Christos, ale duchovne sa posilniť modlitbou, napríklad v pravoslávnom chráme svätého Gabriela. Nájde sa tu aj ďalšie nielen pravoslávne chrámy, a ako aj ďalej uvádza Farringtonová (2006, s. 76) „žijú tu Arabi, Židia, katolíci, pravoslávni, všetci vo vlastných oddelených obytných štvrtiach“. Nazaret má dvojaké pomenovanie

v Novom zákone: Nazaret (Mt 2, 23; Mk 1, 9; Lk 1, 16) a Nazara (Mt 4, 13; Lk 4, 16). Od mena mesta Nazaret je odvodené prídavné meno “nazoraioi” (používa Mt, Mk, Lk, Jn a Sk) a “nazarenos” (používa ho Mk a Lk), (Pružinský, 2002, s. 101). V súčasnosti sa volá En-Nazira a má viac (pozn.) ako 60 000 obyvateľov (Pružinský, 2005, s. 51).

Zoznam bibliografických odkazov:

- FARRINGTONOVÁ, Karen. *Svätá Zem*. Bratislava: SPN-Mladé letá, 2006. 192s. ISBN 80-10-00938-5.
- DOUGLAS, J. D. *Nový biblický slovník*. Praha: Návrat domů, 1996. 1243s. ISBN 80-85495-65-1.
- PACOMIO, Luciano-VANETTI SJ, Pietro. *Malý biblický atlas*. Praha: Portál, 1992. 64s. ISBN 80-85282-22-4.
- POTŮČEK, Juraj. *Biblická konkordancia*. Banská Bystrica: Slovenská biblická spoločnosť, 1997. 716s. ISBN 80-85486-21-0.
- PRUŽINSKÝ, Štefan. *Evanjelium podľa Matúša 1/1*. Prešov: PBF PU, 2000. 411s. ISBN 80-8068-007-8.
- PRUŽINSKÝ, Štefan. *Evanjelium Pána a Spasiteľa nášho Isusa Christa*. Prešov: PBF PU, 2002. 225s. ISBN 80-8068-117-1.
- PRUŽINSKÝ, Štefan. *Evanjelium podľa Lukáša /Kapitola 1-12/*. Prešov: PBF PU, 2005. 481s. ISBN 80-8068-400-6.
- Izrael. In Sopka [online]. [cit. 2008-01-21] Dostupné na internete: <http://zeme.sopka.cz/zeme_kapitola.php?idZeme=115&klic=11443>

Pravé priateľstvo

Skutočné priateľstvo je v dnešnej dobe drahocenná vzácnosť. Mnohí si cenia len to, čo z priateľstva môžu vyťažiť. Zanedbávajú povinnosti, ktoré priateľstvo prináša a neberú do úvahy, že ten, kto potrebuje v ťažkostiach pomoc od mnohých priateľov, musí sám byť takisto k dispozícii mnohým priateľom.

Na vysokej škole, kde učím, často stretávam trojicu dievčat. Vidám ich v jedálni, v knižnici alebo na chod-

bách, vždy zabraných do živej diskusie. Nela a Tina sú v poslednom ročníku, Maja v druhom. Nela a Tina sa stretli v prvom semestri a Maja sa s nimi spriatelila o pár rokov neskôr. Tieto tri dievčatá sú najlepšie kamarátky.

Na tomto priateľstve je nezvyčajné to, že Nela je slepá a Tina na vozíku. I keď Nela nevidí, často tlačí Tinin vozík a vozí ju na hodiny. Tina „požičiava“ svoj zrak a Nela zase fyzickú silu. Niekedy obom pomáha Maja. Tlačí vozík a zároveň vedie Nelu. Nela pomáha Tine s obliekaním a Maja i Tina Nele predčítavajú učebnú látku. Podľa Tiny je Maja úplne nesebecký človek, ktorý im nezištne pomáha, kedykoľvek môže.

Tieto tri priateľky sa navzájom podporujú fyzicky, psychicky i duchovne tým, že vzájomne kompenzujú svoje slabosti a postihnutia. Tým najlepším prvkom ich priateľstva je však duchovná opora, ktorú si navzájom poskytujú. Okrem toho, že chodia spolu na bohoslužby, trávajú spolu veľa času a vzájomne sa povzbudzujú.

Sú živým príkladom pravého kresťanského priateľstva, ktoré určite netrpí nedostatkom štedrosti, láskavosti s ochotou pomáhať nielen sebe navzájom, ale aj druhým.

Keď dávame – dostávame; keď postupujeme obeť, sme mnohonásobne požehnaní; keď slúžime druhým, sú napĺňané naše vlastné potreby.

Ak ste nikdy nezažili podobné priateľstvo, tak je čas, aby ste sa o taký vzťah začali snažiť. Podľa príkladu viete, ako na to!

Spracovala: Mgr. Zuzka Sadilková

Sviatky v Inovciach s novou skupinou BPM - sv. Anny

Pred niekoľkými týždňami sa zrodil nápad založiť skupinu Bratstva pravoslávnej mládeže v Inovciach. S pomocou d.o. Pavla sa nám to podarilo a skupina nesie meno svätej Anny.

Spolu s duchovným otcom a matuškou sme ako prvú príležitosť využili deň svätého Nikolaja a pripravili sme malé poďakovanie za jeho príchod. Naše detičky ukázali veľké odhodlanie a predstavili sa vo veľmi dobrom svetle. Básničky a piesne sa zvučne ozývali chrámom a všimla som si, že „inovské babky“ sa nedokázali ubrániť slzám. Pri tejto milej príležitosti nás poctil návštevou aj vladyka Juraj, ktorý odslúžil svätú Liturgiu a pomohol nášmu Nikolajovi rozdať darčeky. Nikolaj nezabudol ani na dospelých a štedro rozdával cukríky na všetky strany. Dôstojný vladyka pôsobil veľmi príjemným dojmom najviac sa. Všetci sme mu

veľmi vďační za požehnanie našej skupine.

Prvá misia s posolstvom rozsievania dobrej nálady a úsmevov bola splnená. Bolo to krásne a určite každý má rád detský pohľad plný iskríček a radosti. Možno práve preto sme sa rozhodli vydať touto cestou. Našli sa však i takí, ktorí sa kvôli vysokému veku alebo chorobe nemohli s nami duchovne potešiť. Preto sme požiadali Nikolaja, aby u nás ostal o deň dlhšie a mohli sme spolu navštíviť práve ich. Pre nás a pre tých, ktorí sa s nami tešili, to boli dva

dni plné krásnych duchovných zážitkov, ktoré vytvorili hrejivú predvianočnú atmosféru. Pritom je to ešte len začiatok toho, čo sa chystáme robiť ďalej.

V rámci noviniek sme sa najskôr rozhodli usporiadať našu prvú benefíciu s názvom Nesieme Vám novinu, ktorá sa konala dňa 6. januára 2008 po veľkom poverečeri okolo 22:00 hod. Predtým naši chalani stihli navštíviť už zopár domov s posolstvom narodenia Isusa Christa. S veľkým očakávaním a trémou, aká bude odozva na náš spev, sme začali spievať koledy, ktoré sme predtým usilovne nacvičovali.

O tom, či naše úsilie padlo na úrodnú pôdu a dotklo sa srdc ľudí, sme sa postupne dozvedali od našich veriacich, ktorí si prišli vypočuť koledy v našom podaní. Prvé, pre nás dôležité uznanie, zaznelo z úst dôstojného vладыku Juraja, za ktoré sme sa mu poďakovali spoločným „mnoholitjem“. Aj keď sme sa snažili naplánovať všetko do najmenších detailov, pár kúskov puzzle niekam uletelo. Celkový dojem po ukončení bol úžasný a každá zmienka o našom speve bola iba chvályhodná.

Dobrý pocit z vykonanej práce nás posunul o ďalší stupienok vyššie a motivuje nás k tomu, aby sme pokračovali. A čo ďalej? Myslím, že s požehnaním Pána Boha to dotiahneme ďaleko, a s nádejou v srdciach splníme všetky predsavzatia, ktoré sme si stanovili. Takže, tešte sa na nás...

Janči z BPM svätej Anny v Inovciach s kolektívom

Veselica v Snine

A je to tu!!! S úsmevom sme sa nadýchli.

Dňa 12.1.2008 sa v priestoroch MsKS v Snine zišlo množstvo detí a

ich rodičov. Konal sa totiž už 11. ročník veselice. Všetci napäto očakávali začiatok. Predpokladaný začiatok mal byť o 13.30, ale veselica sa začala sa o 14.00 pretože deti stále prichádzali, a my sme ich nechceli o nič ukrátiť.

Dočkali sme sa. Veselicu otvoril správca cirkevnej obce Snina Mgr. Igor Kerekanič; po nej sa nám prihovarila vedúca skupiny BPM v Snine Adriána Sidorová, ktorá nás celou veselicom sprevádzala. Ešte pred „vypuknutím“ tejto akcie sme sa všetci poďakovali Bohu modlitbou Otče náš. Pár slov povedala i viceprezidentka BPM Juliána Kuzanová.

Po úvodných slovách nám už nič nebránilo, aby sa veselica začala. Začali sme súťažami pre deti. Spočiatku sa deti hanbili, a tak sme do súťaží zapojili i nič netušiacich mládežníkov. Deti pomaly naberali odvahu, za čo dostali sladkú odmenu a ikonku. Súťaže boli prerušované tancom, v ktorom sme sa všetci prejavili ako perfektní tanečníci a tí, ktorí boli vyčerpaní zo súťaží, si mohli vydychnúť a niečo zajesť. Svoj talent nám predviedli i naše najmladšie mládežníčky, Viťka a Dianka, ktoré nám spolu so svojimi kamarátkami krásne zaspievali a zatancovali.

Prišiel čas na tombolu. Každý v ruke stískal svoj tombolový lístok a dúfal, že práve on niečo vyhrá. Ceny do tomboly – vláčik a plyšového medvedíka – nám venovalo i BPM a odovzdal nám ich viceprezident BPM Alexander Haluška. Po tombole sa rozdávali sladkosti, takže i ten, kto nevyhral žiadnu z cien, odniesol si domov sladkosť.

Po tombole sa parket zaplnil a začala tancovačka, ktorá trvala do 20.00. Každý odchádzal domov s úsmevom na tvári. Pre nás to znamenalo, že naše úsilie nevyšlo nazmar. Veľká vďaka patrí cirkevnej obci Snina, ľuďom, ktorí sa na tejto akcie podieľali a pomohli nám materiálne, lebo bez nich by sme to mali omnoho ťažšie. Snažili sme sa aj my, BPM Snina, a zistili sme, že s Božou pomocou sa dá všetko zvládnuť.

Už teraz sa tešíme na ďalšiu, už v poradí 12. veselicu, a preto Boh nám pomáhaj.

BPM Snina

Akcie Bratstva Pravoslávnej Mládeže – SYNDESMOS, skupiny sv. apoštola a evanjelistu Luku v Zemplínskej Širokej

BPM – skupina svätého apoštola a evanjelistu Luku v Zemplínskej Širokej existuje od mája 2006. Za rok a pol existencie skupiny sme realizovali mnoho akcií. Šírimo sväté Pravoslávie a snažíme sa o dobré meno BPM. Naša skupina má 33 členov, detskú skupinu, má 12-členný Mládežnícky zbor sv. Sergeja Radonežského, a tiež Občasník Archanhelský hlas, ktorý vychádza raz za štvrtýrok.

Skupina sa za posledný rok stretla približne stokrát, pričom väčšina stretnutí je zároveň aj stretnutiami zboru, ktorého dirigentkou je Mgr. Nadežda Varešinská.

Z mnohých akcií spomeniem akcie s deťmi, na ktorých sa mimo tvorivej činnosti rozprávame s deťmi na rôzne duchovné témy.

Na Krestopoklonnú nedeľu sme sa už druhýkrát boli pokloniť čiastočke Kresta Hospodňa, ktorá sa nachádza v Lastomíri. Na tejto púti sa zúčastnila nielen naša mládež, ale aj veriaci PCO Zemplínska Široká.

Významnou akciou našej skupiny bolo Duchovné stretnutie v Michalovciach, ktoré sa uskutočnilo 15.-17.6.2007. Na tomto trojdňovom stretnutí sa zúčastnilo 66 ľudí.

Dňa 15.9. sme usporiadali prvú pešiu púť do Lastomíra. Tu nás srdečne privítal miestny správca PCO jerej Mgr. Marek Sedlický. Po odslúžení svätej Liturgie, ktorú viedol náš Mládežnícky zbor sme sa porozprávali s miestnymi veriacimi a ponúkli sa chutnými chlebičkami, ktoré nám pripravila matuška Sedlická.

Dňa 12.10. sme usporiadali Akafist k svätému apoštolovi a evanjelistovi Lukovi, na ktorom sa zúčastnili prot. Mgr. Ján Choma, prot. Mgr. Jozef Nadzam, jerej Mgr. Vasile Schirta a jerej Prof. Ján Šafin, PhD. a jerej Mgr. Marián Čičvák.

Dňa 13.10. sme usporiadali prvú pešiu púť na Koňuš. Aj napriek chladnému počasiu a skorému zotmeniu sa, sme úspešne dorazili na Koňuš a zúčastnili sa vsenočného bdenia pred sviatkom Pokrovu Presvätej Bohorodičky. D.o. Mgr. Vitalij Krasij nás tu srdečne prijal, veriaci nás pohostili chutným občerstvením a pani Pastel'áková Anna

nám poskytla nocľah. Na nasledujúci deň sme sa zúčastnili na svätej liturgii, po ktorej nás čakal chutný obed, ktorý nám pripravila rod. Marcely Hvižďakovej z Úbreže.

10.11.2007 sme usporiadali II. Reprezentačný ples BPM - skupiny svätého apoštola a evanjelistu Luku v Zemplínskej Širokej. Večerňu pred plesom odslúžil

Preosvjačenejšíj vladyka Juraj, biskup michalovský, spolu s miestnym duchovným otcom Nadzamom a ďalšími duchovnými. Plesu sa zúčastnilo asi 90 ľudí, ktorí sa vynikajúco zabávali až do rána.

9.12. sme pre našich najmenších usporiadali Oslavy sviatku sv. Nikolaja.

Skupina veľmi dobre spolupracuje s mládežou v cirkevných obciach Choňkovce a Koňuš. Aj pre ich najmenších sme 19.12. usporiadali v spolupráci s PCO Choňkovce a bohoslovcami Matúšom Spišákom a Miroslavom Gubom oslavy sviatku sv. Nikolaja. O pohostenie našej mládeže sa postarala pani Kupcová.

Poslednou akciou v tomto kalendárnom roku bolo koledovanie. Navštívili sme mnohé rodiny v celej michalovskej eparchii, ktoré sme potešili koledou. Cez roždestvenské sviatky bol náš chór pozvaný na sedem rôznych koncertov, na ktorých sme sa s radosťou zúčastnili.

Skupina veľmi dobre spolupracuje s Preosvjačenejším vladykom Jurajom, biskupom michalovským, s otcom Mgr. Jozefom Nadzamom, ktorý je správcom miestnej PCO, obecným zastupiteľstvom v obci Zemplínska Široká, ako aj s veriacimi v obci, za čo sa im chceme touto cestou srdečne poďakovať.

V tomto roku pripravujeme tiež kopy akcií, na ktorých, sa dúfam, s vami stretieme!

V mene BPM – skupiny svätého apoštola a evanjelistu Luku pripravila Nadežda Varešinská a Marcela Hvižďaková.

S pomocou Božou máme za sebou ďalší rok. Dostali sme ho od Boha, aby sme Mu mohli poslúžiť a pomôcť pri šírení Jeho blahej zvesti medzi ľuďmi. Ako sme tento čas využili? Žili sme podľa príkladu, ktorý nám zanechal náš Spasiteľ Isus Christos? Ak áno, sláva Bohu, pokračujme ďalej, a zdokonaľujme sa. Neostávajme na jednom stupienku schodov do Carstva nebeského. Ak tak nekonáme, Boh nám dáva čas to napraviť.

Ukazovať pravého Boha a Jeho pravú Cirkev môžeme rôznym spôsobom. My, mladí pravoslávni kresťania, sa o to napríklad snažíme prostredníctvom aktivít, ktoré organizujeme cez naše Bratstvo pravoslávnej mládeže. Cez púte, duchovné a športové stretnutia, duchovné besedy, prednesy duchovnej poézie a prózy, tábory, duchovné koncerty a časopis Istina sa snažíme budovať v deťoch a mládežníkoch lásku k Cirkvi a k chrámu.

Na našich stretnutiach sa, sláva Bohu, objavujú nové tváre. Spolu sa snažíme budovať Cirkev, aby všetci od najmenších po najväčších vedeli, že sme Jedno. Jedna Pravá a Pravdivá Cirkev, ktorú založil Isus Christos, ktorá sa nemôže rozdeliť. Každý z nás tvorí kameňok, ktorý je časťou veľkej stavby – pravoslávnej Cirkvi.

Naše nápady by sa však neuskutočnili bez Vašej pomoci. Blíži sa sviatok Sritenia Hospodňa (Stretnutia Hospodina so Simeonom), ktorý je Celosvetovým dňom pravoslávnej mládeže. Chceli by sme Vás poprosiť o finančnú zbierku pre našu mládež. Zbierka sa uskutočňuje s požehnaním Jeho Vysokopreosvietenosti Jána, arcibiskupa prešovského a Juraja, arcibiskupa michalovského. Prispieť nám môžete aj prostredníctvom 2% z Vašich daní. Je to časť z Vašej dane, ktorú môžete darovať mládeži. Vďaka Vaším 2% môžeme pokračovať pri hlásaní a oživovaní Svätého Pravoslávia v našej Cirkvi. Darovaním 2% priamo podporíte prácu Bratstva pravoslávnej mládeže.

Tento rok sa radujeme z osemnásťročnej existencie nášho Bratstva. Úprimne Vám ďakujeme za Vašu pomoc. Lebo čo zasadíme, to budeme aj žať. Spasi Vás Hospodin za Vašu obeť.

S láskou v Christu

Alexander Omaska
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže

Ako poskytnúť 2 % pre Bratstvo sa dočítate v priloženom tlačive.
Upozorňujeme Vás na najdôležitejšie termíny.

Fyzické osoby, u ktorých výška 2 % z ich ročnej dane činí minimálne 100,- Sk a

- ktorým ročné zúčtovanie dane vykonáva zamestnávateľ – vyplňujú tlačivá Vyhlásenie a Potvrdenie, ktoré doručia na daňový úrad do 30. apríla 2008
- ktoré si sami podávajú daňové priznanie – vyhlásenie uvádzajú priamo v daňovom priznaní, ktoré doručia na daňový úrad do 31. marca 2008

Právnické osoby, u ktorých výška 2 % z ich ročnej dane činí minimálne 250,- Sk vyhlásenie uvádzajú priamo v daňovom priznaní, ktoré doručia na daňový úrad do 31. marca 2008.

Údaje potrebné na vyplnenie Vyhlásenia

názov: Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS

sídlo: Bayerova 8, 080 01 Prešov

právna forma: občianske združenie

IČO: 170 75 947

Ak budete potrebovať bližšie informácie, radi Vám zodpovieme na telefónnych číslach 0948 509 980 a 0915 857 986 alebo odpíšeme z e-mailu: bratstvo@post.sk. Informácie nájdete aj na našej internetovej stránke <http://bpm.orthodox.sk> alebo na www.rozhodni.sk.